

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂- 47/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
15.11.2010. године**

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **Оптужени Марић Вељко са**
- **браниоцем адвокатом Ђорђе Дозетом**

Као и сведоци:

- **Слијепчевић Жељко, Вуковић Жарко и Стојић Миленко.**

Није приступио сведок Черни Дарко, нема доказа да је уредно позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни да одржимо данас главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

Прелази се на доказни поступак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита као сведок оштећени СЛИЈЕПЧЕВИЋ ЖЕЉКО.

Сведок оштећени СЛИЈЕПЧЕВИЋ ЖЕЉКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слијепчевић Жељко?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од оца?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Петра Слијепчевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: 18.07.1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: У Смедереву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Лепеничка 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или завади са окривљеним, да ли познајете Марић Вељка окривљеног?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Познам га нешто из ранијих година, онако мислим к'о човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са њим?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Нисам у сродству никаквом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у завади?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па сада испада тако да, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се свађали нешто са њим, имали неке сукобе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не, не. Ранијих година не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, мој отац је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давање лажног исказа је кривично дело. Значи, дужни сте да кажете све оно што Вам је познато у вези овога, једино нисте дужни да одговарате на нека питања која би, чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу, је ли то јасно?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима како је то констатовано аудио записом, прописно упозорен, опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту текст заклетве? Да ли постоји текст заклетве ту испред, пошто се полаже заклетва? Да ли можете да прочитате или.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, прочитајте, то је текст заклетве, па ћемо констатовати да сте положили заклетву.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што је положио текст заклетве, прописно упозорен, опоменут, изјави:

Знате о чему се ради, Ви сте дали свој исказ. Шта знате у вези смрти Вашег оца?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, ја знам како ми је мајка рекла да је дотични Марић Вељко да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам то шта Вам је рекла мајка, како је то било, када је то било?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па 31. октобра 1991. године, то је било неко, шта ја знам, ви знате боље, чишћење неко, сад, тражени су четници, шта ја знам, претпостављам да паравојне формације су сматрале нас младе Србе да смо ми четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: И тога дана 31. негде пре 09,00 сати је он ушао у, ја тако сматрам како ми је мајка казала, да је он ушао у кућу што кажу онако разјапурен, како да кажем, узрујан, "да ли има четника овде" каже, отац и мајка су рекли "нема", и наводно он га је уватио за груди и гурнуо га је на кауч тамо, кревет, и са сигурношћу, шта ја знам са колико, неки наводно мајка је пронашла 6 чаура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је она рекла?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је урадила са тим чаурама?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Е, не знам стварно да Вам кажем, то не могу да кажем кад не знам, нисам је уствари ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остало још нешто иза окривљеног осим тих чаура?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Била му испала капа или, добро војничка капа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: То сам тамо и навео, и сада, она је у пролазу, из Ивановог села наишао је Кисела Јосип, он је не знам, негде где је наводно да ли у кафани, да ли у школи Раствовац, негде га стигао и дао му је капу ту и напао је њега да он сарађује са мојом кућом, а ја уствари нити се сматрам четником, нити сам био ни у паравојној формацији српских добровољаца. Био сам цело време кући. Пред тим него што ми је отац убијен, ја сам отишао на једно значи, 23. октобра, а он је 31. убијен. Ја сам отишао код мог ујака, мајкиног брата, значи, макнуо сам се једноставно, јер пре тога је био, ја мислим, ја сам ту дао могуће погрешно изјаву, напад на Иваново село, али то је, мислим да је то био чак и почетак октобра, ја сам дао тамо негде од 07. или 10. до 13. септембра напад на Иваново село, то је било касније, ја мислим да је то било негдје у октобру, не знам тачно датум. Ја мислим да је то било негдје почетком октобра и када је то све завршено ја сам се онда повукао, нисам више био кући. Када је мој отац убијен, ја нисам био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Како ми је мајка рекла да је она мог покојног оца са мојим кумом Ђука, са трактором су га однели у Турчић Поље, пошто њих двоје нису могли сами да га сахране, они су се вратили назад у Раствовац, сахранили. Ту су, неки комшија им је помогао да га сахране у школском дворишту код школе, у дворишту. И није се могло да се сахрани у гробље православно наше, код "Светог Димитрија". Била црква једна средњевековна. Та је црква запаљена. Не знам ко је ишао. Ако сте ишли на рецимо тако ексхумацију, оно, обдукција када је вршена, види се да је било згариште, ту је била црква на једном делу "Свети Димитрије". Та је црква спаљена 1991. године. И није се могло да се сахрани, значи тамо, пошто је наглашено да је то гробље, ја не знам са које стране, ја мислим са наше стране, јер није сигурно било минирано. Значи, није се могло да се сахрани, пошто наводно је речено да је, још он је наводно рекао, да не може, да ће да пуцају ако буде се сахрањивао тамо, да ће да пуцају по њима ако буде ко кренуо да га сахрани. Тек 1992. године негде у марту, то би требао да зна Комуналац из Грубишног Поља, ти погребна служба комунална из Грубишног Поља, они би требали тачно да знаду кога је марта 1992. године пребачен из дворишта школскога у гробље. Више немам шта, не знам шта да кажем више. Шта вас интересује, ако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако је то то, даћемо реч тужиоцу да Вам поставља питања, прво тужилац, добиће после одбрана, па ћемо ми на крају. Изволите тужиоце. Немате питања? Бранилац окривљеног?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре свега саучешће за смрт оца без обзира што је прошло толико година.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Хвала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих хтео да питам када сте Ви први пут и са ким званично, службено разговарали о овим чињеницама о којима данас сведочите?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Са мојом мајком 1999. године после бомбардовања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, од службених лица?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Службених, па у овоме Смедереву са Смиљковићем, ја мислим да се презива инспектор Смиљковић из Смедерева, сам дао изјаве једно три пута до сада, ја мислим тако нешто.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питам због тога што изјаве, у различитим изјавама помиње се различит датум када се тај догађај десио, да ли Ви сада можете да определите који је то датум?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: 31. октобар 1991. године је мој отац убијен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли у једној изјави, односно првој службеној изјави стоји 30.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, могуће да је 30. могуће један дан. 31.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се Ви можете определити где сте се Ви налазили тог 31. октобра 1991. године?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Ја сам био у оно време, таман смо ми кренули да идемо у Србију, био сам у село Кореничани, Општина Дарувар. 01. новембра смо ми кренули ујутру, а био сам 31. у Турчић Пољу код мог ујака.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио Ви сте 22. или 23. октобра 1991. године напустили Раствовац?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Отишао сам од куће код ујака, моје мајке брата.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тог дана када сте Ви напустили Раствовац ко има контролу над Раствоцем?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да вам ја кажем право, то је мешовито село, пола су Чеси пола су православци, Срби, у оно време није контролисао малтене, долазили су из једног села су долазили мештани који су у пролазу, али није ту било никаво да кажем нека ратна дејства, нешто, једино што је био тај напад на Иваново село у оно време, али тренутно није контролисао нико, то је у пролазу ако је неко наишао из Ивановог села, мештани села и шта знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате да ли је у том времену био да кажем отворен, слободан пут од Раствоца према Грубишном Пољу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: За Србе не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ком смислу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Они су имали своје барикаде, мислим на почетку Ивановог села била су оборена багрем, па испод гробља мало пут шарпа разумете, и ту је било багрем, ту су нека дрвета пообарана и нико од нас није ишао у Грубишно Поље, ни у Иваново село.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико пре тога је био напад на Иваново село и ко је уопште, мислим шта Ви сматрате под нападом, шта се десило тада?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па напад су са наше стране борци су напали Иваново село. Срби, да кажем простор речено, ето.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Напали на Иваново село?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А ко живи у Ивановом селу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Чеси и две, три куће мађарске и један Иво поштар тај је Ром, он је био поштар школован човек.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, бар по овом што пише у изјави, Ви сте тог 22. односно 23. се ипак прикључили некаквим оружаним формацијама?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не, ја сам отишао код мог ујака кажем Вам, увече, ноћ сам отишао код мог ујака, код мајкиног брата.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам нешто значи име Шклебек Вендел?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не могу да се сјетим, не знам стварно ко је тај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у, кажем тим сад крајевима откуд сте Ви, постоји још неки Жељко Слијепчевић?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не, ја сам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знате да постоји још неки Жељко Слијепчевић?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не, ја мислим да не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за које место питате, 'ајде конкретно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тај крај, па сада тужилац је определио да је то 30 села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: То је општина Грубишно Поље, на мојој општини, шта ја, мислим нисам чуо, једино ја постојим само ја мислим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А Ви нисте били ни у каквим оружаним формацијама?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не, нити сам био, нисам био ни на нападу на Иваново село, пошто су то комшије, где да дижем пушку на људе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми да ли Вам је мајка у разговору, када Вам је први пут описала шта се десило, помињала са чим је тај кога је она назвала Вељко Марић, дошао до куће?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па са "Ландрровером", претпостављам са "Ландрвереом".

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли претпостављате или Вам је мајка рекла да је дошао "Ландрровером"?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Рече, тако да је и ту му је негде и капа му је испала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, говорим сада за возило.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: "Ландрровером" чим' би дошао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са "Ландрровером", а да ли Вам је можда помињала да ли је неко био са њим?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па то је било чишћење, са њим у кући није био, а са других страна се пуцало и сад ко је још учествовао, кроз то село моје ко је ишао, ја не знам, то би требало да он зна.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је можда она описивала какво је оружје имао код себе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, највероватније аутоматско.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, дакле, мене сада интересује шта је она Вама рекла, да ли пиштољ, пушка?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Пушка, пушка. Пиштољ не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је можда помињала у каквој униформи је био?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Војничкој.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Разних војничких униформи има, каква?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па војничка нормална, СМБ боје, војничка.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: СМБ боје?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је можда говорила да ли је осим те капе која је пронађена код Вас у кући, да ли је имао још нешто на глави?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Није, није ми познатао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је она рекла да је она препознала човека који је то учинио?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Она каже да зна да је он, да је Вељко Марић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји неки Вељко Марић који је са Вашом сестром ишао у школу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, са мојом сестром није ишао сигурно, пошто моја сестра је млађа од њега. Моја сестра је ишла у Грубишно Поље у школу, само он је старији од ње сигурно, моја сестра је `59. он је негде око `50-51. ту негде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, са Вама није разговарала да је тај неко ко је убио Вашег оца ишао са Вашом сестром у школу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не. Највероватније да је он ишао у школу само ранијих година, могуће моја сестра и он су се знали у пролазу негде, то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Марићу имате? Хајде. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овом исказу који је дао истражном судији, то је страна 2 други пасус, говори о тој униформи, па му предочите или могу и ја да му предочим, то је говорио да се ради о маскирној униформи, данас кажете СМБ униформа, да ли правите разлику између та два појма?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па јесте, разлика јесте, ја претпостављам да је војничка, јер у оно време, ја не верујем, могуће да сам погрешно дао изјаву, јер у оно време ја не верујем да је ко имао у оно време баш маскирну униформу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ништа.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Махом су биле резервне, од резервног састава, СМБ боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Хајде, хајде сада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да се сведок определи, дакле, моје питање је било шта му је мајка рекла у каквој униформи је био, дакле, да ли је мајка рекла да је била СМБ или шарена?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: СМБ боје.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите окривљени, можете овде, Марићу немојте ту, Марићу, ево Вам овде имате микрофон.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само упалите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Желим само да кажем жао ми је што је Жељко изгубио оца, ја га убио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате неко питање?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Породицу Слијепчевић нисам познавао никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све рекли, имате питања за сведока?

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Захваљујем. Добро. Ја бих Вас питао пар питања, је ли Ваш отац учествовао у некој оружаног формацији?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: У оно време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био припадник неке оружане формације?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: У оно време не, мој отац је учествовао од 1942. био у партизанима, у оно време рата, али овог сада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Пошто је човек у 66-тој години, где да иде, 1925. годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тога дана када је Марић ушао у кућу, односно извините, то лице које је дошло у кућу, шта је радио Ваш отац?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па претпостављам, то је било негде око 09,00 сати, доручковао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За столом је био, шта?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За столом?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, у кући да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме какав је распоред у тој кући, опишите нам када се уђе у двориште у односу на капију на пример, па кућа, па када се уђе да видимо где се налази, пошто имамо, спомињу се неке просторије, да видимо кухиња, имамо тамо кауч где се налазио, да видимо где је то предсобље, изволите.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Сада када идете, значи, улица са десне стране друга кућа, прва кућа је била од Суботе, неки, он је Чех, та кућа већ пола, тај је човек умро, пола куће је било, његови су то порушили и значи, моја је кућа била фактички са десне стране када уђете у село прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва кућа са десне стране када се уђе путем?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, Да. Када идете према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Од Ивановог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ивановог села прва са десна?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: И сада капија велика, капија мала. Са десне стране била је гаража, овако је била кућа са леве стране, идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, окрените се према микрофону да Вас чујемо пошто се снима све. Не морате уопште да се Ви окрећете овако да показујете, значи, причајте нам.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Улазите значи, десно капија, скрећете лево, било је под првом собом био је подрум, значи, овако су била три степеника, добро сада није битно степеници, ту је било предсобље лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у односу на капију, са леве стране куће у односу на улаз у двориште?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Када улазите са пута је са десне стране капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране капија?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Значи, ушли сте, ушли сте у двориште, са десне стране је била гаража, са леве стране је била кућа. Прва соба доле је био испод собе је био подрум, значи, улазите опет лево, па лево, значи, врата су била спољна на, ми кажемо на веранди или на предсобљу, значи право улазите у кухињу, била је соба, та што сам рекао лево над подрумом и десно има соба, овако право је било за купатило, није још било сређено. И онда је било овако ми кажемо у "Л" или "Г" била је комора и била је штала зидано све са циглом. Значи, ту се како је било, на левој страни био прозор, врата и ту су биле горе оне степенице за на таван да се попнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се налазио тај кауч?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Кауч у кухињи, био је са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А трпезаријски сто?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Био је право како је био прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли исто у кухињи или?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: У кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу, значи, однос између стола и кауча, где је значи у односу када се уђе, значи, у кухињу право је био сто, а са десне стране кауч?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Мислим, то је био кревет још што је мој отац правио, дрвени кревет са десне стране и овако је био сто, овако је био шпорет, овде је био један мали бојлер од пет литара над судопером и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, спомиње се неки мостић, мост неки, звани колски и тако даље, где је та капа остављена, где се налази тај мост?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, то ми кажемо капија улаза код нас, мада овде у Србији ја слабо то виђам. Код нас су путеви били шанчеви су и са десне и са леве стране, па су стављене оне цеви

бетонске или Фи – 600 или 800, па се направи као тај мостић да може да протиче вода, да не иде путем, ти су такозвани шанчеви, а то је та капија, што ми кажемо мост, тај разумете, испред капије велике улазне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је кућа Фијале Алојза у односу на Вашу кућу?
СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно преко пута?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Тачно преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када се иде улаз из Ивановог села путем са леве стране?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да, да. Прво му дође нова кућа, па једна стара коју је он купио пре неколико година, а испод је мало, баш преко пута моје капије, је саградио нову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вашу мајку, какво је здравствено стање?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Она је срчани болесник од те 1991. године, срце лоше. Крава је претрљала чашицу пре овог рата, значи, није на време ишла да се оперише та чашица и она је сада остала инвалид и она вуче ногу. Она не може да иде, она вуче ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли истичете неки одштетни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Поновите ми питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имовинско-правни захтев да ли истичете прво, то је прво питање?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Нисам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на накнаду штете.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, ако се осуди нормално да прихватам накнаду штете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истакли би имовинско-правни захтев, а да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, ако ја финансијски нисам у могућности, ако ја морам да плаћам онда ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ништа да плаћате, само Вас питам.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Добро, даље идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац гони по службеној дужности, значи, да ли се придружујете или не?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, придружујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да Вас, када је тај први оружани сукоб био, хајде само још то да Вас питам, Ви сте овде спомињали један датум?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Напад на Иваново село је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али први оружани сукоб на том подручју када је био?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Прво је био покушај од горњег краја Грубишног Поља. Ја мислим да је то село Ператовица. То је било негде, ја сам радио до 19. августа, то је био петак, субота 20. недеља 21. негде на 22. значи, недељу на понедељак, снаге из Ператовице дошле су до пруге. То зна господин где је пруга и не знам ко им је наредио да више не иду даље до центра. Највероватније да је био покушај на станицу, сад ја то тако претпостављам, шта друго, нема шта. То је мала општина мислим, мало село, малтене варошица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви учествовали у тој акцији?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не. Не, јер ја сам био у радном односу. Ја сам радио кажем до 19. августа "Чесма" Бјеловар, фабрика намештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је бранилац, да Вас питам још једном, када сте напустили село Раствовац, Ви сте отишли код?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Код ујака, мајкиног брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо учествовали у некој оружаном формацији?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте рекли.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, није ни било, то је било пар дана, ми смо 01. новембра већ отишли. Наводно идемо пред Скупштину у Београд, ко зна, на кају смо дошли у Дом синдиката, после су нас расподелили. Ја сам отишао у општина Ваљево, Доњи и Горњи Лесковица село. Ту сам био пар дана. После сам отишао у Барању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте се придружили територијалцима 22.10. каже "ја сам 22.10.1991. године отишао из села и придружио се територијалцима, Србима, са којима сам у Турчевић Пољу, провео око 10 дана, али за то време није било никаквих сукоба"?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: То је било пар људи горе у, то је био дом, школа, горе у Турчић Пољу, па није нас било пар људи. Мислим, нисам ја имао ни пушку, ништа. Ту смо били преко дана, па сам увече код ујака спавао. И ту није било никаквих нити је нас ко нападао, нити смо ми кога, уствари, нисмо имали ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Ако нема више питања, захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Па, једино карта аутобуска, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то као прошли пут?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000,00 динара, је ли задовољава потребе?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ ЖЕЉКО СЛИЈЕПЧЕВИЋ: Да. Задовољава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд у износу од 1.000,00 динара на име повратне аутобуске карте на релацији Смедерево – Београд.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДОДЕЉУЈУ СЕ трошкови у износу од 1.000,00 (хиљаду) динара сведоку који ће се исплатити од стране наше Службе сведоку на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо. Хвала лепо. Нека уђе Вуковић Жарко. Добар дан Вуковићу, изволите.

Испитаће се

СВЕДОК ВУКОВИЋ ЖАРКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Турчевић Поље, Општина Грубишно Поље, Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станујете на адреси у?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Августа Цесарца 39, Рума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок у овом поступку дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Дужни сте да одговарате на сва питања осим оних чијим би одговорима себе или неког свог блиског сродника изложили кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Је ли то јасно?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

Са личним подацима како је то констатовано. Прописно упозорен, опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве. Прочитајте.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

Пошто је положио текст заклетве, прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковићу, знате због чега сте овде?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте већ свој исказ. Изволите, шта знате у вези са поменутиим догађајем? Значи, ради се о убиству Петра Слијепчевића у селу Раствовац. Ви сте мало шире причали о неким другим догађајима овде, што се Вама десило, али нас конкретно интересује овде сада за убиство Петра Слијепчевића, каква сазнања имате? Да ли су то посредна или непосредна сазнања и ако су посредна од кога и тако даље. Изволите.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, као што сам дао претходну изјаву кад сам био овај, ја нисам директан очевидац тога случаја. Упућен сам био у догађање овај, од другије, што је по моме мишљењу било доста уверљиво. То није у то време била нека тајна ко је шта направио. К'о што сам реко, овај, не само тај случај него било их је још за које окривљени по мени, судећи по неким изјавама његових другова који су били и тамо у Хрватској, није он тајио то што је направио. За убиство Слијепчевића чуо сам значи, од мештана који су живели у близини, овај, мојих родитеља, који су одлазили у то село, то од самог почетка значи од 92., кад се могло враћати, 93. и били су живи сведоци који су вид'ли,, значи и овај, случај и други случај који су помрли, овај, били су живи сведоци, али ето игром случаја нису дали изјаве пред неким органима да се могло овај ставит на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ти сведоци који су помрли, то су за неко друго дело не за ово што је предмет поступка.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте, јесте, ја сам и тамо рек'о. Значи, умро је муж који је био присутан кад му је убио супругу, али нигде није дата изјава и нико то не може да посведочи. Значи, и овај случај вјероватно је та супруга од покојника овај, била очевидац. Сад кол'ко је њезина могућност да то посведочи, то она најбоље зна. Али мислим да може ако хоће. А сви други случајеви, пошто сам их споменуо, значи, знаду се непосредно. Нико није овај био директан, јер ми нисмо били у тој

могућности да будемо тамо, али за оне што сам рекао рањене, што је поубијао, значи, то је не злочин, него више од злочина, кад човек запомаже за помоћ, он дође и убије га. Не знам, не могу овај да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нека непосредна сазнања или посредна сазнања за то што причате?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Пазите, то се све одиграло, ја сам био кад је био, то се све догађало, на пример ово што је Слијепчевић убијен, ми смо већ отишли, а ово што су убијени неки рањени, значи, још смо тамо били. Ми смо још били на томе простору и то је како су они долазили до информација шта је неко од нас направио, тако смо и ми долазили. Значи, долазило је у оно време и Срба који су остали тамо и долазили к нама и ишли к њима и Хрвата који су били овде а ишли су тамо. Значи, све се то знало, ништа то, нисмо ми нека велика општина Земун, па да се нисмо знали. Наша општина је комплетна била 17.000 становника, значи, нема, ја њега нисам, то сам и у изјави рекао, до пред рат знао и он је и старији, а значи, кад је изаш'о из затвора, упознали смо се. Значи, нисам га знао. Али нема случајева који су били тамо, сад те неке генерације да се људи нису знали, јер то је мало подручје да се не би овај, људи познавали, а поготово кад се догоде такве ствари да се не зна ко је, сад да они кажу не зна ко је убио, значи, не зна онај директно, а можда та жена није знала њега. Али, вероватно он није ни тајио да каже име и они који су били знаду ко је. Неко увијек некога позна, значи, нико се не може сакрит од некога да га не може препознат. По мени то овај, а случај што је за рањенике што сам био, значи није, није тајио. И тај његов што је долазио ту, он је мени рекао директ у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Трегнер Рудолф, Трегнер Рудолф, значи, он ми је рек'о. Ја сам био киван по том питању, али никад он неће да дође да сведочи против њега. Мислим, нема ту шта, значи, био му је пријатељ и прије његовог затвора и послје и за време рата. То је сасвим, овај, нормално да он не би овај, неко време вероватно тамо и дејства, да је био с њиме у конктату, да не би рек'о овај и дошао да сведочи, али значи, кад смо нас двојица у директном овај, контакту били, кад му ја кажем овај, неке ствари које ја знадем и кад он дође да нема шта да каже, онда је то другачија ствар, али ја му то нисам ни спомињао да би он ишао да сведочи против некога, значи, нема шансе нико то. Али нема ни шансе да ми докажемо да је он убио ову двојицу а вероватно је, значи, ја би дао све да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу сада говорите?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, то сам дао у изјави овог Кучера Владу и Веселко, заборавио сам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је изјава у полицији што сте дали је ли тако?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Значи, они су остали рањени у Ивановом Селу и његовим доласком они су завршили са својим животом. Значи, били су тешко рањени и нису се могли извући, остали су тамо и убио је лично он, а он то исто вероватно неће да призна, а ми нисмо очевици, али није било тајне, значи, нико није могао нешто да направи. Како су они сазнали за наше овај, шта су направили. тако смо и ми за њих. То је, свако је сваког знао, значи нема, од ти свију, они су сви после викали то је неко други дошао. Из Вировитице није далеко општина где се не зна ко је. Како они мене кад даду слику препознају, тако и ја њих. Значи, долазили су к нама у школу, долазили су, излазили код нас, значи, ми малтене и 30% са Вировитичке општине кад се заратило, људи познају, људи тије који су били у гарди, а и лично он је долазио и код мог оца кад је ост'о, значи овај, вероватно забуном можда није дошао, отац мој није имао оружје на дозволу, овај, дошао је по то оружје мислећи да је стриц ту. Значи, исто није био овај, знајући мене, није се људски понашао, иако је дошао можда као неко службено лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то то?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч тужиоцу да поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца. Да ли сте Ви чули да је овај овде окривљени убио Слијепчевић Петра или не?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте чули?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, чуо сам од мештана из села Растовца, значи, који живе у непосредној близини мога оца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете име неког човека од кога сте то чули?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, могу да кажем, значи Гргур не могу сад да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је тај Гргур рекао?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, рек'о је, мајка му је била тамо остала кад се то избегло, они су избегли, она је остала у Растовцу, значи, последије је она и дошла овде, жена која је можда пар кућа удаљена од тога мјеста злочина, значи, која је контактирала са покојниковом супругом последије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је рекао Гргур?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, Гргур је рекао да кад је био тамо, да мајка је његова, ја мислим да је и она сад покојна, рекла да супруга од

покојника јој је рекла да је Вељко овај, Вујиновић убио јој оца, овај, мужа пред очима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред очима?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је рекао на који начин?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, нисам испитивао детаље, али вероватно овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте вероватно, него само шта сте чули.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Чуо сам да је пуцао за њим, сад из које близине, како, где.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било? Који месец? Да ли је то у тој причи било речено?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: То је било после нашег прогнанства, значи негде после 1. новембра 1991.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците када су оружани сукоби почели на том подручју?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, сукоби су почели негде половином августа месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између кога су били сукоби?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, између нас и у оно време Збора народне гарде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на тој страни ако Ви кажете нас?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, на једној страни значи, били су Срби и неки који су били на подручју наше доминације и хрватско становништво, који су на неки начин изразили лојалност или неутралност неку, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био с друге стране? Кажете Збор народне гарде, ко још?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па био је Збор народне гарде, хрватска полиција и хрватски народ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А реците ми да ли сте Ви били у то време војно ангажовани?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим формацијама?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, у формацији чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то територијална одбрана ЈНА?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Територијална одбрана, сви смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А реците да ли знате то што сте спомињали да је Вељко Марић био пре рата у затвору, па се вратио. Да ли је он учествовао у то време у неким оружаним формацијама? Да ли је он био војно ангажован тада?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не знам, значи, док сам ја био овај, док смо се разишли није, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налазила линија фронта у то време? У време раздвајања.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, на излазу из Грубишиног Поља, значи, пред крај мјеста Грубишно Поље, ту је била линија раздвајања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, пошто Вам је познат тај терен, која су то села ,да кажем до те линије, са једне стране и с друге стране?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, са наше стране су значи, било од Вировитичке општине села која припадају Грубишно-пољској општини и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте неко име.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Где смо ми доминирали. Значи, била је Лончарица, Дачевица, Дачевачки Брђани, Перетовица, Мала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С које стране је то?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: То је са српске стране од Вировитице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с друге стране?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: А с друге стране значи, било је Грубишно Поље и ова сва села: Велики Зденци, Мали Зденци, и 'вамо лево Иваново Село, све до Дарувара, то је припадало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, то село Раствовац, где се то налази у односу на ова села која сте Ви сад рекли?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, оно се налази, гледајући од Вировитице лево, према Илови реци, значи, оно је фактички, па још једно има село до границе општине Грубишно Поље и Дарувар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на ту линију раздвајања, где је то село Раствовац? Да ли је то са Ваше стране или са контра стране?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Оно је било на, није било фактички ни на нашој страни, ми га нисмо, ми смо до Раствовца имали линију овај раздвајања горе до шуме, оно је припадало као под неку њихову зону одговорности, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми овај, то Иваново Село, је ли сте Ви учествовали? Је ли био ту неки сукоб око Ивановог Села у то време?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, било је ја мислим негде 9., септембар месец ил' крај, ил' тако негде, почетак октобра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како је дошло до тога? Ко је напао на то село и из којих разлога?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, то је село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту био неки пункт или како то?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: То је село било значи, између. Ми смо имали патроле до тог Раствовца, после су дошли до центра. Ја нисам био тамо ал' до центра Раствовца, ту је била наша задња овај, задњи овај пункт страже. Овај, и онда Иваново Село је овај, 'вамо планирало

се са Даруварске стране, била су још два села између која су била као фактички неутрална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не неутрална и они су били овај формације су тамо биле Збора народне гарде и кад је дошло до сукоба, овај, дошло је с њима. Та два-три села су била у то време Даруварска и Грубишно-пољска општина, нису могле да контактирају, био је један пута и то је било да се Иваново Село, овај, да ми тамо ставимо овај стражу, да се може ић' за Дарувар, да се може снабдеват, јер су нам биле одсечене болница и све друге овај комуникације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, до кад су трајали сукоби тамо овај, и Ви то спомињете крај октобра, почетак новембра, како је то било?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, трајали су значи, до тог последњег напада, до 1. новембра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је напао?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, напао је хрватски, хрватска држава у оно вријеме, значи, Збор народне гарде њихов, МУП и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је било са Вама?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ја сам био пре тога рањен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да српским становништвом и са становницима тих села?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, дошло је до тога до чега је дошло, до егзодуса српског народа, значи, био је, три дана је био тамо напад и није било излаза да се опстане тамо, јер са свију страна су опколили и онда је повлачење било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико села је то било напуштено на тај начин?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, не знам тачно, може бројит' то негде око двадесетак најмање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша имовина страдала том приликом?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, кућа је срушена и није срушена у томе овај периоду, значи, срушена је кућа фактички 92., годину дана после тога егзодуса српског народа и овај, она није била на страни доминације ту где смо ми били, значи, била је на хрватској страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците то сте спомињали тог Рудолфа Трегнера званог "Јумбо". Кад сте Ви то с њим причали?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, причао сам прошле године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: У Руми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у Србији?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд он ту?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: И ја се питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око чега сте причали?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, он и још неки шта знам, долазили су неке, неку земљу од Срба куповали који су тамо у неким селима овај, то продавали, ја сам ето имо неки несретан случај, ломио сам два пута ногу и баш сам и тај пут био у гипсу, овај, кад је он дошао, а јавио ми један пошто ме назвао на телефон овај, тај му дао мој број и тако ја нисам хтио ту да дођем где овај, где је он био. Међутим, нашао сам га. Знао сам где иду у суд да проверавају и наш'о сам га пред судом, њега и тога што је био с њим. И онда смо тако као дошао да поздрави. Ја велим "је л' те није срамота, идеш рекох у све те куће и купујете земљу, значи, нема куће из које ниси нешто украо и од мене си одвезо, ја ти то уопште не замерам". Значи, он ме и упознао са овде окривљеним, пошто је више овај, мајстор је био и отац се бавио пољопривредом и увијек смо нешто радили, ова, долазио код нас радит', варио и овај браварију. Значи, преко њега сам и упознао овога и кад сам дошао, кад сам га срео ту, ја велим "је л' те није срамота". Значи, у то време пре рата није имао ауто да се вози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Тај "Јумбо" Трегнер. Кад се заратило, значи, било је све и онда све што је и им'о од тог момента, значи, све је то од тих што је покр'о и одвез'о. Значи, од мене је одвез'о. Ја му то ништа не говорим и то ме изиритирало. Он ми одмах рекао "па, нисам ја одвезо". Ја велим "уопште ме не интересује, значи, је л' си ти одвез'о или било ко други није ми битно, али долазиш код људи и купујеш земљу од којих си крао и одвозио из дворишта и гледаш му сад у очи".

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми овај, рекли сте да сте од пре рата знали Марић Вељка.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па да, од 91., кад је изаш'о из затвора, онда сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквом је затвору био? Зашто је био у затвору да ли знате то?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, не знам ја конкретно, знам за неко убиство да је био дужи период, ја сам релативно млађи од њега доста, овај, убиство полицајца у оно време. Не знам те детаље, само знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то био тамо на подручју Ваше општине?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ма не, на не знам ни то, значи, на оној нашој регији Бјеловар, Дарувар, Грубишно Поље, ту негде је то било за које је он и био у затвору и ја га нисам до његовог, тог изласка ни познаво, ето, упозно сам га преко тога Трегнера, пошто је он узимао некад ауто од мене кад је овај долазио на неки допуст да га изведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Бранилац окривљеног. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Адвокат Дозет. С обзиром на питања тужиоца која је суд дозволио, ја заиста не знам у ком оквиру ја сад да се крећем, да ли да човека испитујем шта је било 62. па надаље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја нисам разумео. Можете да појасните, са 62. годином, није ми јасно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, једнако има везе као са причом овом сада, јер то о чему је до сада сведок причао нема у оптужници против Вељка Марића, да ли треба да се ограничи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да поставите питања? Имате? Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно да хоћу. Где је, где сте Ви први пут и са ким службено разговарали о овим дешавањима?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: У Руми.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са ким?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па са, из полиције, не знам шта је ко у полицији био, тога дана кад сам први пут срео овај "Јумбу" у Руми.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У којој улози сте Ви тад били? Сведок, грађанин или окривљени?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па у улози на неки начин оштећеног и ојађеног. Ако сте разумели шта сам хтео рећ', значи, први моменат ме изиритирало што је тај, што сам рек'о, "Јумбо" дошао и долази, значи, тог момента је почела овај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви у било којој варијанти оштећени било којим чином Вељка Марића?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Којим?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Са његовим убиством, овај, прво ове двојице рањених, а после и овога покојника.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Какве Ви везе имате са тим?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Како мислите какве везе? Значи, тај дотични Владо Кучара је један дио свога, задњи период живота значи, три године је провео код мене. И ја не знам шта би' ту треб'о сад да објасним. Значи, нисмо родбински, али смо били блиски и његово.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, онда нисам сигуран да ли Ви схватате законски појам оштећеног?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па не знам, не знам шта Ви хоћете да ја кажем? Ја значи не избегавам неки одговор. Ви хоћете, зашто сам ја уопште давао изјаву. Је ли то поента?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Зато што сматрам, тај исти окривљени пролази, а има иза себе дјела, значи убиства.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви били очевидац било којег дела Вељка Марића?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте били очевидац било којег злочина на територији Грубишног Поља?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви учествовали у неком злочину?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није дужан да одговори на ово питање.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ма нема проблема, слободно ћу ја одговорит'.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису дозвољена ова питања.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Нема проблема, слободно ћу ја одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже, да ли сте учествовали у неком злочину, није дужан да одговара на питања

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, то је право окривљеног на кога, односно сведока на кога је поучио председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поучен је о томе. Хајмо даље.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви били део неке оружане формације?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је већ био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кад?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не могу тачно, значи, од кад је почео овај, негде од августа месеца '91. Почетка августа, ако ћете рећ' и због чега, није уопште проблем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да нисте од марта или априла 91?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Каквог марта? Нису ни била овај дешавања од марта и априла код нас.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте последњи пут били у Грубишном Пољу?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: 91, не знам, негде можда почетком десетог месеца, значи, октобра 91.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нормално сте долазили из свог места? Нега?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, био сам у Грубишном Пољу, ако мислите значи, био сам на улазу у Грубишно Поље докле је била наша, овај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, мислио сам баш на град.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не знам, можда негде крај седмог месеца 91.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато ко је био командант штаба ТО Грубишно Поље?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не, није штаба ТО Грубишно Поље. Је л' мислите пре тих догађања?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја мислим на штаб територијалне одбране Грубишно Поље, нешто што је легална, званична, јавна, законита формација.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате где је било седиште штаба ТО Грубишно Поље?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, било је у не знам ни то, али претпостављам у војном одсеку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви били део територијалне одбране ТО Грубишно Поље?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Био сам припадник оне ЈНА војске и после војске сам био овај, припадник територијалне одбране.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где сте били распоређени у ТО?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Мислим да би било тамо одредиште према Бјеловару, не знам како се звало.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, је ли то била јединица, резервна јединица ЈНА или ТО?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То су две различите формације.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ја не знам шта Ви мислите ЈНА. Није ЈНА ако сам одслужио војску и више ми није била формација ЈНА, него територијална одбрана, ја сам припадао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где Вам је био ратни распоред?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, ратни распоред, нисам га још био фактички ни добио. Ја сам изаш'о из армије '88 и само сам позван, овај, нисам добио ни ратни распоред. Нисам имо ратног распореда до 91.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А којој оружаном формацији сте Ви припадали од августа 91. на даље?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Територијалној одбрани, овај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Којој?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па ТО Грубишно Поље, али не, значи, била је територијална одбрана на овом дијелу где смо ми били, ја нисам, Ви стално потенцирате питање територијалне одбране Грубишно Поље. Значи, ако смо се ми раздвоји, ја нисам припадао у граду територијалној одбрани, где је било њезино седиште пре рата, него сам био у територијалној одбрани, јер је српски народ организовао овај, после територијалну одбрану.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, да ли и је то територијална одбрана Грубишно Поље?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па јесте, само ван Грубишног Поља. Значи, сви смо са Грубишно пољске општине.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А коме су припадали они припадници ТО који нису били у том месту како Ви кажете где је била Ваша доминација?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, сви су припадали Грубишном Пољу, са Грубишно пољске општине гдје смо ми били на том подручју било горе, све је припадало Грубишном Пољу. Дарувар је имао своју територијалну одбрану, значи, свака општина је имала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то значи да су биле онда две територијалне одбране Грубишно Поље? Српска и хрватска?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Вјероватно да је била. Ја с друге стране нисам био, ја знам са ове да је било.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли се против Вас негде у земљама бивше СФРЈ води кривични поступак за било које кривично дело учињено у рату?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па не знам, за мог сазнања не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је неко некад позивао да дате изјаву као осумњичено лице?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је некад уручено неко решење?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што је сад то толико за сведока, зашто га питате?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, зато што желим да проверим кредибилитет сведока. Ако је то недозвољено, Ви ми ускратите одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није ми јасно само, да видимо кредибилитет сведока.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само проверавам кредибилитет сведока јер с обзиром да човек говори из четврте руке, нисам онда требао да поставим ниједно питање. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захвљујем. Марићу изволите.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Ја само имам да кажем, господин Вуковић што је овде изјавио он то опширно описује, пошто је покренут други кривични поступак, доћи ће он за сведока и само желио бих само да кажем то. Он тврди, пошто сам накнадно добио изјаву што је дао у полицији, тврди да је био од Ивановог Села 7-8 километара удаљен, да је обезбеђивао линију. Није истина, пошто ви не знате ситуацију. Од центра Грубишног Поља у правцу Вировитице на два километра је била барикада, онда од центра Грубишног Поља према Великој Барни код Вировитичанке је била барикада, да ли је било све у српским рукама. Онда од центра Ивановог Села према гробљу, да то мало разјасним, према гробљу на 800 метара, то је већ било под њиховом ингеренцијом. Онда од центра Ивановог Села према Растовцу, километар, ту је исто, ту су сасекли агасију, багрем, и није се могло пролазит. А он тврди да је био у обезбеђењу неке линије, да нису имали пролаз за Дарувар. То није истина, јер у центар Растовца може се доћ' у Давчевицу, од центра Растовца Мунија, Тучевић Поља,

Дјаковац, Бастајски Брђани, Бастаји, Ђуловац и могло се за Дарувар. И само хоћу да кажем, то би било све, хвала лепо.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Имам и ја питање за оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате право. Значи, то је констатовано као примедба, а питања да ли имате за сведока? Очигледно да немате.

ОПТ. ВЕЉКО МАРИЋ: Немам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Значи, као примедба је ушло у записник и у реду је. Ако је то то, ако нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас питао само, Ви сте, причали сте нешто о окривљеном у то време да је био на прилагођавању код Вас после изласка из затвора. Шта значи то прилагођавање? Шта подразумева?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да Вам будем искрен, значи, не знам са тим, са његовим другом контактирао "Јумбом". Он је после тог дужег периода у затвору, чешће је долазио пред излазак овај кући. Он вели "треба да буде пуштен, па долази вели на прилагођавање". Немам појма збиља шта је подразумевао под то, али знам значи, сваки пут сам овај био у контакту са овим кад је он долазио, пошто смо били тамо и долазио је к мени и узимао ауто од мене и посуђивао. Значи, по тој линији знам њега, нисам знао док није изашао из затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, говорили сте о окривљеном као нестабилној личности, имао је испаде, могао је сваког часа да потегне оружје, на основу чега сте дошли до тог закључка?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па ево, конкретно нас двојица смо сједили у кафићу тамо једноме и значи, по мојој изјави ја нисам рек'о да ја њега добро познајем, значи, по мом закључку, кад смо ми сједили, доста ми, не знам је л' од тог периода проведеног у затвору или је он стварно такви, ја га нисам имао прилике после упознат, али догодило се то што се догодило. Не знам, у оно време ми дјеловао да је нервозан, да је тако, шта знам, нема мјеста гдје седи, стално нешто врти рукама, све га нервира. Сад после јер он промјенуо можда од тог његовог изласка да није се привик'о, јел' то је фришак период кад је изаш'о био из затвора, а није био у затвору за нека дјела друга него за убиство. Значи, како је онда убио тако је убио и послије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: По мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том делу, јединице ЈНА колико сам схватио није било?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време тих оружаних сукоба нису биле јединице ЈНА?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, биле су задња линија ЈНА је била у Вировитици, значи, између границе општине Грубишно Поље и Вировитице, то је била ту задња линија, овде где смо ми били имали су

стрелиште, била је нека, шта ја знам, неких двадесетак војника који су после напустили то мјесто и пребачени су за бањалучки корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку субординацију са њима или неко садејство, нешто, било шта као територијална одбрана?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па ништа, они су били доле у томе Грахову где је било стрелиште, значи они су обављали своје редовне дужности док су били тамо к'о што су обављали док ми нисмо били тамо, јер нисмо ми ни ушли у то Грахово гдје су они били, док нису отишли. Кад је измештена ЈНА, отишла, онда је то остало под нашом контролом. Значи, тих пар војника што је било и после је дошло из Вировитице из тог задњег, са задњег положаја што је ЈНА била, ти војници и тај командант њихов су прешли на нашу страну и после су отишли за Бања Луку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хтео бих још да Вас питам, у ствари да Вам предочим. Кад су почели први оружани сукоби, Ви сте дали неколико верзија да кажемо, значи био је март, април, била је прва половина јула и сада, данас сте рекли 13.08?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Март је почело гледајући Западну Славонију као цјеловиту, значи, од Окучана, Дарувара, Пакраца, али у марту је почело са оном првом барикадом у Пакрацу, а код нас конкретно у Грубишном Пољу, значи није, нема никакве везе март, значи, у марту се ништа није ни догађало ни тамо до августа. Ето, ја сам био ухапшен негдје почетком августа или крајем седмог месеца и можда неких још петнаестак, двадесетак дана почело се помало да се повлаче ови, ми који смо били са оне стране центра гледајући Грубишно Поље од Вировитичке стране, значи, ми смо прешли после 'вамо као на српску територију где је било већина српских села, а ово је остало с оне стране тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је сад, кад су почели први оружани сукоби, можемо да кажемо средином августа?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па, половицом августа ту негдје, значи, не могу сад да прецизирам тачно, али август је у питању значи, можда и прва половина августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, ако нема више питања. Има заменик тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, сад је поменуо да је био ухапшен, због чега је био ухапшен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, он каже да је био ухапшен, ако хоће да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо то, одбија се. Ако нема више питања то је то, ја се захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па сад сам у Врбасу радим тамо, дошао сам јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Врбас, Београд, Врбас јесте ли имали, да ли имате карту? Јесте ли аутобусом дошли?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Не, с колима сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима, имате ли неке трошкове? Колико кошта бензин?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Има 300 и нешто километара тамо и назад. Немам појма стварно. Колико је карта, колико је карта толико су трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сад не знамо за Врбас, ми имамо, од прошлог пут смо имали податак да.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Да, па ја сам у Руми, али месец ипо дана сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли довољно 1.000,00 динара? Прошли пут смо вам дали мислим 1.000,00 динара, је ли тако?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Па доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у реду то?

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Ма јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли подмирује трошкове за гориво? Добро.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.000,00 динара на име путних трошкова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДОДЕЉУЈУ СЕ сведоку трошкови у износу од 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Хвала лепо.

СВЕДОК ЖАРКО ВУКОВИЋ: Хвала довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења, пријатно. Остао нам је још сведок Стојић Миленко.

Испитаће се
СВЕДОК СТОЈИЋ МИЛЕНКО

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Испитаће се сведок Стојић Миленко, од оца?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Стојана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 29.април 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1957.године?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Дубици, општина Мркоњић Град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са адресом?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У Новом Саду, Толстојева 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Познавао сам га, али сад га не бих ни препознао више. Након 20 година не бих га ни препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте ни у сродству ни у завади?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок овде, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на питања којим би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ту текст заклетве, прочитајте, а ми ћемо унети.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима како је то констатовано, након што је положио текст заклетве, прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ давали свој исказ?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, шта знате о овом догађају, значи, убиство Петра Слијепчевића у селу Раствовац?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, не бих ја знао много око тога конкретнога. Ја сам био на Билогори 1991. године у октобру, кад су Хрвати напали та српска села и кад је дошло до оружаног сукоба гдје су нас, што кажу очистили, дошло до прогона српског становништва. То се десило 30. октобра 1991. године, с тим да је значи, у послеподневним сатима 30. октобра почео је егзодус, односно народ, комплетно становништво српско је почело да се повлачи са тих простора у правцу Папука, односно Папука и Псуња, према Дарувару, преко Даруварског подручја према Пакрацу. Тај дио су држале српске снаге односно територијална одбрана Билогорског одреда. Ту је било неких укључено петнаестак, двадесет села, сада не знам ни ја на памет колико је тих села било. Могао бих их набрајати. Између осталог Срби су држали под контролом пола села, тога где је живио тај Слијепчевић Петар. А онај дио где је баш била кућа Слијепчевића то није било под ничијом контролом, или су Хрвати можда чак и повремено долазили. Углавном, Срби нису то, српске барикаде су, односно положаји били дубље у селу, јер је то била кућа прва у селу Слијепчевић Петра. И тек кад смо се ми повукли, други, трећи, четврти дан, не знам ни ја, пети, је л' који дан, не знам ни ја више напамет, људи су препричавали Хрвати су убили овога, убили су онога, заробили су овога и тако ти догађаји се препричавали, али сада овог момента ја не могу рећи ни од кога сам чуо ни ко је то причао шта се све догодило у томе рату. Између осталог, чуо сам причу гдје су људи износили, препричавали да Вељко Марић убио Перу Слијепчевића из Растовца. Е, сад једни су причали да га убио у соби на кревету, једни су причали да га изрешетао из аутоматске пушке у ходнику, негде. Е сад, која је то била стварно истина и шта има од тога, колико је било, и чињеница да је човек погинуо, да је убијен, а ко је то направио и да ли је то стварно Вељко Марић направио ја не могу са сигурношћу ништа рећи, јер ја сам само чуо препричавања о томе догађају. О неким догађајима знам нешто конкретније што су ми људи причали који су били присутни о његовим недељима разумете. Али ово не могу ништа рећи, ни ко је био присутан више ни детаље око тог догађаја шта се десило. Е, то је што кажу, то сам чуо у неким причама, а за неке друге догађаје знам које су ми причали људи који су били присутни за дјела која је он починио. Ако вас то интересује могу то, а о овоме више ја не бих имао ништа конкретно рећи неки детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће нас можда интересовати касније, али за сада нас ово интересује. Даћу реч заменику тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам испред себе записник о саслушању овог сведока од 28. априла ове године, пред истражним судијом овог суда где он говори о томе на страни 4 у првом пасусу од кога је конкретно

чуо за овај догађај, па ако хоћете ја могу да му прочитам или Ви, како Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте га, од кога сте чули за убиство Петра Слијепчевића?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја нисам сигуран од кога сам ја то чуо, ја сам чуо причу, то је причало, чуо сам од његове сесте послије, то је било негдје пре једо четири, пет година, не знам ни ја тачну годину, можда 1997., 1998., не 1997., 2007., 2008. година, не знам ни ја тачно која је била година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, то Вас питам само зато што кажете овде "ја за Слијепчевић Петра само сам чуо причу од његове ћерке Љубе негде пре седам, осам, можда осам година, да је то било пре тих задњих борби, наших борби територијалне одбране и хрватских снага у село Растовац где је" и тако даље, и тако даље.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам рек'о за прву информацију да нисам чуо, није ми мог'о потврдити ко је рек'о, причао да је то он починио, значи, 1991. крајем октобра односно почетком новембра кад се десио тај егзодус, након буквално колико је већ прошло, 12, 13 година, 15, не знам ни ја сада да не набрајам године, тешко ми се више враћат уназат са тачним годинама, ја сам се састао са његовом ћерком код кумова. Имам кумове вјенчане кумове који живе у Новом Саду и она је била кума њима и ту смо се састали, онда је она причала да је, о томе догађају, то је значи, сам чуо од ње конкретно, али тек после 12 година сам чуо, 12, 13 или 15, сад немојте ме држати за годину кол'ко је, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је тада испричала?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, испричала да је Вељко Марић дошао, мислим да је то било 31. октобра или 01. новембра кад смо већ се Срби повукли кад је било чишћење, они су то звали чишћење, значи, преглед терена и оно освајање тих села, да је дошао у кућу и да је убио њезиног оца Петра Слијепчевића и да је у кући била и његова супруга, ја више не знам како је име, заборавио сам како је име његовој супруги, Периној супрузи, да је га Марко Вељић изрешетао у собу. Е сад, детаље ја више нисам питао око детаља то је значи Љуба Слијепчевић, његова ћерка ми је причала у Новом Саду две хиљаде, да ли пета, шеста година, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас питам, да ли Вам је причала да ли су они нешто предузели с тим у вези, да су га сахранили, да су неком пријавили нешто?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па јесте, причала да су они то пријавили и да су неколико пута долазила полиција, најприје су долазили застраживали их и пријетили, е, после кад се нешто промијенила ситуација да је полиција долазила неколико пута и да понове исказ да

ће они њега процесуирати и да ће га кривично гонити, али они су остали тамо живети због страха. Они су рекли да они више не желе с тим имати никаква посла, да просто, они су се помирили са судбином и са тиме што се десило, да више не желе никакве процесе да не би он више, јер једноставно има, та Љуба живи у Бјеловару и супруга од тог покојнога Пере живи у Бјеловару имају кућу, има стан и каже да не би долазили у сукоб, јер још увек је и дан данас се боје због последица и освета и тако. Тако да они једноставно више не би желели поновити тај исказ први који су они дали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли су Вам, да ли Вам је она рекла те прилике, да ли су га сахранили и где?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јој, око сахране ја се и не сећам, ја знам да је било неких проблема око сахране, да га нису хтели нико сахранити. Наводно да се бојали сви да од Срба и није тамо остало, остао неки Ђука Цвијић од Срба, ја не знам да ли је ико од млађих остао, и ако ни он није био млад човек, он је већ био у годинама, 60 и пет, шест година био стар, значи, није више младог становништва ни остало нико, и знам да су га, имали проблема око сахране, јер га нису хтјели нико сахранити, а баба, односно супруга му није имала, није могла сама то изорганизиран, нити је имала, значи, треба ископати раку и све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли знате Ви, помињали сте то село и то све, где се то налази село Раствовац у односу на ту, на општину Грубишно Поље, у односу на Иваново село, у односу на, помозите нам да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, то се значи, налази се источно гледајући од Грубишног Поља источно, то је на путу кад значи, Грубишно Поље, Иваново село и пут води према Великим Бастајима, Маслоњачи, али на самоме крају Ивановог села одваја се пут полулијево за село Раствовац и то је горе на нека два километра, два ипо, значи, њиве су, поља и онда наставља село и прва кућа с десне стране је била кућа од Слијепчевић Петра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми у односу на линију раздвајања или линију фронта, како је то село Раствовац било у односу, значи, једну су држале стране једне стране у сукобу, а другу су држале снаге друге стране у сукобу, па реците нам то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, негде од Радаљице гледајући село, наред села има раскршће које се опет, што каже, продужава у село и на раскршћу има десно улица, односно село које се одваја десно, иде према Мунијама и Источих пољу горе, значи, то је таман негде буквално гледајући на дужине села, на половини су држали Срби, имали су, ту је била школа и у школи Срби су имали, били стационарани та територијална одбрана и ту држали страже, значи,

нек' је, 'ајде рецимо око три километара, два ипо, три километара од тога села је било под контролом Хрвата или можда није била под ничијом контролом, прије ће бити, јер ту и нису ни Хрвати имали. Они су, Хрвати су држали стражу између Ивановог села и Растовца, али тако да су повремено ишли у патроле, улазили у та села, у почетак тог села су долазили, али што кажу нису то држали стално као свој дио терена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Бранилац окривљеног.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да нам кажете када сте Ви и са ким први пут разговарали о предмету данашњег сведочења?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам како мислите, од службених лица или?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од службених лица?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Први пут сам разговарао са тужиоцем, господином тужиоцем, ја мислим да је тужиоц, само да се сетим опет временски, што кажу време ми је кључни проблем, време брзо пролази, а ја не могу да се изоријентишем колико тога већ има. Па, не знам ја, мислим да можда има већ, тако некако и годину дана, прољеће рано, прољеће некако било, не знам ни сам. Мислим да је прољеће било рано. Раније прољеће, да ли је то било април, или како бијаше не знам ни ја, нисам сигуран.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте том приликом давали, дали и потписали неку изјаву?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо сведоку да предочимо само да нам каже да ли је то та изјава?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Може. Чекајте да видим свој потпис познам. Јесте, јесте то је мој потпис, то сам ја потписао. Фотокопија, али ја сам потписао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви пре овог давања изјаве тужиоцу за ратне злочине још неки пут били у некој улози по позиву пред овим судом?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У којој улози?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У случају Трбојевић Боре као свједок и био сам у случају неког увиђаја из Барање из Белог Манастира, за, ја не знам како се зове, Стригић, Стригић мислим да се зове Хрњак и неки Векац, или како га зову, не знам сад тачно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми, односно реците нам да ли сте везано за вашу изјаву коју сте дали, Ви сте били полицајац?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, инспектор сам био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Инспектор полиције?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, до 1991.године.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кад?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У полицију сам отиш'о 1977., и радио сам до 31. августа 1991. као овлашћена службена особа, значи, као полицајац. Е ,онда након пада Западне Славоније преш'о сам у Барању и тамо сам био негдје од краја новембра, отприлике крај новембра, тамо пот крај новембра до 01. априла, односно до 10. априла.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од 31. августа 1991.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не августа, новембра, новембра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од 31. августа 1991.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кажете до тад сте били у СУП-у Грубишно Поље, је ли?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, био сам до 01. августа 1991. у СУП-у Грубишно Поље до 01. августа 1991.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је иза тога било?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, шта је било, значи, сви Срби, сви српски полицајци су дали отказ због малтретирања, застрашивања. Једноставно то је била једна неподношљива ситуација, кренуо један да даје отказ и ланчана реакција је настала и сви Срби који су радили, укључујући командира и ја као инспектор сви су дали отказ у СУП-у Грубишно Поље, јер једноставно било је ту неподношљиво радит у таквим условима, националистичка вријеђања, понижавања, малтретирања, не знам, просто није, што кажу људи, тог момента нису размишљали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је некад злостављао, малтретирао, вређао Вељко Марић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мене конкретно и лично не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је ваша улога на дан 31. октобра 1991. године, где се Ви физички налазите и у којем својству?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 31. октобра?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Већ сам био у колони која се повлачила у правцу села Миоковићево, односно Папука и Псуња 31. октобра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У којим формацијама сте, да ли сте се уопште налазили у неким оружаних формацијама тада?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био сам припадник полиције, односно тога здруженога Билогорског одреда или како се то звало већ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми само, да ли Вам нешто значи име Шклебек Вендел?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ништа ми не значи. Ништа стварно. Вендел, било је то име, то је Чешко име Вендел и ту је било доста Чеха

који су живели на том подручју и било је доста често име Вендел, али презиме ми ништа не значи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питам због тога што је, имамо информацију да је један од лица који су били затворени у Великој Ператовици био Шклебек Вендел, интересује ме да ли било шта знате о том Шклебек Венделу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, стварно не знам, не могу рећ' конкретно ништа, време је учинило можда своје, али кажем не могу, презиме једноставно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите сада, шта?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ако се ради о једноме Венделу, чуо сам причу да је један преживио, односно да су неки побијени који су побијени у затвору у Великој Ператовици да је један преживио. Да ли је то тај Вендел или није, ја не могу са сигурношћу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато ко је те довео у тај затвор, па, између осталог, ако знате и тога који је преживео, ко га је довео тамо?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, није ми познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није вам познато?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви тад било какву службену везу имали са тим затвором?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, никакву нисам имао везу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте учествовали у тој акцији, овде смо је за сад крстили као напад на Иваново село?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам био учествовао у нападу на Иваново село.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли је тамо изгинуло цивила било које нације?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте, познато ми је да су изгинули и Срби и, односно Чеси, Хрвати, становници Ивановог села и Срби који су учествовали у томе пробијању неког коридора.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли се против Вас у Хрватској води кривични поступак за неко кривично дело?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Води се под истрагом у Хрватско, ја сам проверавао преко Министарства правде овде у Србији и водим се под истрагом у Окружном суду, мислим да се Окружни, Жупанијски суд у Бјеловару.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За које кривично дело?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, ратни злочин вјеројатно, не знам, не пише тамо, него само се води истрага, само каже да сам под истрагом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте на било који начин наког тог сазнања учествовали или покушали учествовати у том кривичном поступку?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Питао сам тужиоца да сам вољан и спреман да се што кажу суочим са свим оптужбама које стоје против мене, јер не осећам се кривим за никаво дијело, нисам починио никакво дијело што се тиче значи, било каквога дијела, убојства, злостављања, да сам наредио некоме.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, моје је само питање било да ли сте покушали да учествујете на било који начин у том кривичном поступку, ништа друго.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Прошли пут, ја сам то провјерио. Па добро, и тај случај провјере није дуг, то је неких два, три месеца не знам ни ја, тако да се може провјерити, и прошли пута, прошли понедељак кад сам био питао сам господина тужиоца да сам ја спреман, што се мене тиче значи да станем пред суд било који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Стојићу.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И да свако каже све што има о мени, сву истину, с тим да не лаже, само да истину каже, а не да лаже, било шта имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ће Вам питања поставити окривљени Марић, значи питања ако има.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Имам за господина Стојића питање, да ми одговори на питање да ли му је, да ли познаје Борота Мишу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, познајем га.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Гдје живи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, то не знам, ја мислим да не зна ни он тачно гдје живи, јер човек.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим који посао обавља?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, вози у шпедицији вози, колико је мени познато из прича. Ја сам се срео с њим два, три пута и увијек је возио неке камионе. Нешто је возио за Турску и доље за Сирију, доље, а шта је возио ја га никад нисам питао шта он превози доље, али углавном у шпедицији.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим, поставио сам из тих разлога то питање, пошто тај Борота зна се, поуздано се зна и постоје сведоци у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, питање Марићу.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Мислим то је то што је дао он изјаву на полицији и ја сад на основу изјаве Стојића и на основу изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање смо рекли.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Немам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања, то је примедба, изволите примедбу, шта сте хтели да кажете.

ОКР.ВЕЉКО МАРИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, немате ни примедбу. Ништа, захваљујем, седите. Добро, Ви сте рекли да сте полицајац били пре рата, рекли сте

да је окривљени осуђиван био, је ли знате зашто, због ког кривичног дела? Ми смо покушали да сазнамо, неће да каже.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, због разбојништва и ја мислим да је тад било убојство покушај, полицајаца односно полицајца, јер је ту дошло до оружаног некога сукоба, односно при хапшењу, пружању отпора и ту је дошло до некога пуцања. Ја још нисам био у Грубишном Пољу радио у то време, мислим да нисам, јер сам тек дошао, тако да нисам, што кажу био сам млад, још нисам био завршио, нисам био инспектор него сам био значи, позорник сам у то време, ако је то било, ја мислим да је то било неку годину, две раније, значи, негде 1978., 1979., а ја сам дошао у Грубишно Поље 1980. јер сам из Загреба преш'о у Грубишно Поље. Знам да је било опирање при хапшењу и да је ту дошло до размене ватре између њега и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је казну добио за то кривично дело?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да је једно десет година, десет, десет ипо година, јер ја кад сам дошао, значи, он је негдје то, још је био на слободи. Послије је опет неке пиштоље су украли из територијалне одбране и после је опет добио неки затвор за то, тако да не би знао, само знам да сам, колико је добио нисам сигуран, мислим да је једно четири ипо године да је добио, да је ту добио, нисам сигуран, али знам да сам писао карактеристику за пуштање на кућни допуст онај, на допуст након не знам колико је прошло времена, мислим једно четири године, како бијаше не знам, из Старе Градишке дошао допис и да се да мишљење полиције да ли је оптужени односно окривљени да ли се може безбедно, да ли је безбедно да се пусти на допуст, и с обзиром да је био разведен од супруге, имао двоје деце и мени начелник завода, био још начелник Ђерке Драгутин, он је дао мени да ја извршим неку провјеру и да напишемо неко мишљење о томе да ли је безбедно или није да се пусти на привремену слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте написали?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја колико се сећам да је у првом допису рекли да баш што се тиче мишљења полиције да није, с обзиром да је особа склона насиљу и насилничком понашању, односно значи да није безбедно да се пусти још на, није то условна слобода него само допуст, значи, на викенд или на допуст како га зову, неки скраћени допуст. И да би дошао поново допис за неких четири, пет, шест месеци, нисам ни ја сигуран, и онда се он већ, што каже либералније, нешто мало пробали и написали смо позитивно мишљење и он је дошао на допуст након четири, пет месеци после тога и тај други допис сам ја писао, с тим да га начелник потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте били у ТО, је ли тако, у територијалној одбрани. Да ли сте учествовали у борби за Растовац?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да Вас питам, да ли знате где је кућа Петра Слијепчевића била?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Иваново Село, путем када се иде, где је кућа?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Прва кућа са десне стране, значи, када се улази у село Раствовац, са десне стране, а са леве стране има неких, једно шест, седам кућа, не знам ни ја, сада, осам, са леве стране, значи, имају куће, а са десне нема и тек је прва његова са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је линија разграничења да кажемо, била, значи средина села Раствовац, јесте тако рекли?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, ту су Срби били стационирани и држали су стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА У односу на ту линију, кућа Петра Слијепчевића је била?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: На неутралној територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неутралној територији?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Неутрална територија, јер Хрвати су држали своје линије према Ивановом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Ивановом Селу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтео да Вас питам, да ли је ту било јединица ЈНА?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, у то време није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте неке односе са ЈНА, у смислу командовања, логистике неке или тако нешто?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па немамо, ништа није било, овај, тамо негде у августу, да ли је то поткрај августа или можда чак почетком септембра, ја нисам сигуран, била је једна јединица, неких десетак војника и један или два старешина, нижега чина, ранга, овај, били су стационирани на војном полигону "Гаково" код Велике Ператовице. Е, ту је био неки однос, неко кратко време и негде тамо, да ли је то било, не знам ни ја сада, да ли је то било крајем септембра или тако некако, почетком октобра, овај, Срби су заузели касарну између Вировитице, уствари на вировитичком подручју. То је било подручје Вировитице. Заузели су касарну и са пољопривредном механизацијом, тракторима, камионима, свим расположивим возним средствима, што се каже,

запленили то оружје, муницију и ту војну технику, овај и превезли на српска подручја. Ту је било тако нешто мало војника старешинског кадра и они су се ту задржали неколико дана и прва прилика када је била, они су, овај, се позвали на правило службе за спајање већој јединици и они су напустили то подручје и отишли и спојили се са већим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једну ствар ћу да Вас питам. Ви сте рекли да је први оружани сукоб ту на том подручју био 13.08. Шта везујете за тај датум, који догађај, коју акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не бих ја знао шта да везујем, ја везујем, знам да је рецимо, прво хапшење које су Хрвати направили, ухапсили су мог брата, овај Илију и покојну снају Милку. Кренули смо у село код родитеља, значи, долази се у село, Иваново Село, то је искључиво чешко село и у селу се скреће лево за село Треглава, ту је 80% Чеха и Хрвата, неких 20% је било Срба у том селу и између села Рашиници односно у селу Рашиници Хрвати су нека Стојанова група, Стојана Густина из Врице група је стигла брата и пресекла га и зауставила њега и снају и ту су га ухапсили. Он је понесао новце кући и на село, неких 80 и нешто хиљада марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Који је то датум?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 13. август у слепоподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте по томе закључили да је то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: По томе памтим тај 13. август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам добро схватио да сте рекли, да је војну касарну ЈНА да су заузели Срби?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да објаснимо сада, како заузели Срби? Да ли је војска напустила?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Срби су просто, овај, ја нисам био укључен у то, јер ја чак нисам ни знао до слепоподневних који је то датум, ја се не бих везао за тачан датум, јер не знам, ко може након двадесет година знати напамет датум, ако вас нешто не подсећа на то, до слепоподневних нисам знао шта се дешава, само видим нека трка, јер командант Раде Чакмак није имао никаквог поверења у мене, јер пре рата радио сам у полицији, био максимално професионалан и одговоран и као радник и као службеник, тако да нисам толерисао инциденте ни са српске ни са хрватске стране, тако да сам се нашао између два наковња. Срби су прогласили да сам ја у ХДЗ-у, да сам се ја прикључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојићу, није Вас то питао бранилац, питао је само то напуштање касарне.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Управо то покушавам и зато ја не знам детаље око заузимања касарне, ја знам када су већ масовно почела да се извозе та ратна оружја, муниција из касарне у Вировитичким ливадама. А детаље како је она предата, односно како је заузета, ја стварно не знам, јер нисам био укључен у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Пазите, ово више није била природна ситуација, нормална ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања, ја се захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак у суд?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Имао бих једно питање за оптуженог, питао бих га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате Ви право да постављате питања оптуженом.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Из Новог Сада дошао сам аутомобилом, значи, гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исто као прошли пут, 1.500,00 динара?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Једва покрије, али покрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једва покрива?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али покрива.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.500,00 динара, на име путних трошкова од Београда до Новог Сада, тј. трошкова горива, па му се ДОДЕЉУЈУ трошкови у износу од 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се захваљујем, можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада да се договоримо за даље. С обзиром да је кренула истрага против окривљеног Марића због неких других догађаја, значи, исто ратних злочина у овом нашем одељењу. С друге стране, ми смо добили, мислим да је у петак стигао захтев за изручење окривљеног Марића од стране хрватског Министарства правосуђа. То је оно питање што сте покренули на првом главном претресу. Значи док се не реши то питање и док се наравно не заврши ова истрага, нећемо ништа да радимо, нећемо да стварамо трошкове непотребно,

одложићемо главни претрес на неодређено време до окончања тога поступка, да видимо шта ћемо даље.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес ОДЛОЖИ.

Наредни ће бити заказан накнадно писменим путем.

Довршено у 11:15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА